XI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM 2018. JANUÁR - FEBRUÁR

Testvérek

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!”

Zsoltárok 133.1

Évértékelő

SZÉPÜL A GYÜLEKEZETI HÁZ

Ima a szeretet-nyelvekről

Berekfürdői hétvége

Álmok

A HAJDÚBÖSZÖRMÉNYI BOCSKAI TÉRI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET HÍRLEVELE

Évértékelő
2017.

Amikor a Újév kapujában fellapozom az elmúlt évi Missziói Munkatervet, megakad tekintetem a borítóra írt ismeretlen szerző versén.

„Azt mondtam egy angyalnak, aki az év kapujában fogadott:
adj nekem egy lámpást, hogy biztos léptekkel
mehessek szembe a bizonytalansággal.
Ő így válaszolt: – Indulj csak a sötétbe,
és tedd kezed Isten kezébe.
Ez jobb, mint egy lámpás, és biztosabb, mint egy ismert út.

(Ismeretlen szerzőtől)

Valóban mennyi bizonytalansággal kellett szembemennünk 2017-ben, mennyi mindent nem láttunk tisztán, mennyi mindenben voltunk tanácstalanok, mennyi minden volt fenyegetően sötét és zavaros előttünk. Legyen bennünk őszinte hálaadás Isten jóságáért, hogy feléje nyújtott kezünket elfogadta és végigvezetett minket az Ő 2017-es esztendején.

Hogyan léptünk előre a 2017-re tervezett kiemelt feladatokban?

- *„Célunk a gyülekezeti ház belső felújítása és használatba vétele."* A szeptemberre tervezett birtokbavétel ugyan csúszott, de a felújítás folyamatban van. A munka pályázat hiányában gyülekezeti tagjaink áldozatos adományaiból és egyházmegyei támogatásból valósulhat meg. (2017-ben 2 millió Ft-tal támogatta az egyházmegye, 2,5 millió Ft pedig 84 fő adományából gyűlt össze.)

- *„A Kálvin téri gyülekezetben kialakult bizalmi válságot és lelkészválasztást aggódva és imádkozva figyeljük."* Reméljük, hogy az új lelkipásztorral és presbitériummal a korábbinál szabadabb, testvéribb, együttműködőbb légkörben szolgálhatunk együtt.

- *„A temető sem lelkileg sem gazdaságilag nem mozdította előre a fenntartó gyülekezeteket az elmúlt években."* A 2017-es esztendő első felében a helyzet válságosra fordult, ezért halaszthatatlan, komoly beavatkozásokra került sor a Parakletosz Nonprofit Kft. életében. A Temetői Felügyelő Bizottságának tagjai, a fenntartó gyülekezetek lelkészei és gazdasági szakemberei, az Egyházkerület és az Önkormányzat bevonásával sokat és sokan dolgoztak azon, hogy végre jó irányú változás indulhasson el.

- *„A konfirmáltak nagyon kis számban kapcsolódnak be a gyülekezet életébe, csak kevesen válnak a gyülekezet aktív, úrvacsorával élő tagjává."* A 2017-es konfirmációi felkészítés még az előző évekhez hasonlóan zajlott. Szeptembertől a konfirmációi felkészítést több pillérre igyekeztünk állítani és hittanvizsga rendjén is változtattunk. Reméljük, hogy ez az átgondoltabb felkészítés lassan látható változást hoz.

- *„Feladatunk a presbitérium szolgálatának és presbiteri ciklusnak az értékelése. Felkészülés az új presbiteri ciklusra."* A törvényes rendnek megfelelően történt a választás előkészítése és lefolyása és a fogadalomtétel. Igehirdetés sorozattal, imádságos szívvel készültünk rá. Hálásak vagyunk azért, hogy olyan lelkileg érett presbitereket választhattunk, akik munkájuk, családjuk mellett is készek a gyülekezet vezetésének terhét is hordozni. A leköszönő, immár tiszteletbeli gondnok és presbiterek hűségükkel, áldozatvállalásukkal jó példaként állnak a most szolgálatba állók előtt. Reméljük, hogy sokáig segítik még a presbitérium szolgálatát.

- *„A családi vasárnapok újragondolása is időszerűvé vált."* Ebben a tanévben a közös családi vasárnapok száma ugyan csökkent, de vannak külön alsós és felsős osztályok számára családi vasárnapok. Emellett minden iskolai osztály részt vesz egy-egy közvasárnapi istentiszteleten. A legkisebbeket pedig egy-egy gyermek istentiszteleti alkalomra hívjuk. Így jobban tudunk a gyerekek életkoruknak megfelelő igényekhez igazodni.

- *„Tornaterem építése sürgetővé vált."*

A kiviteli tervek elkészültek. Pályázatra vártunk, de ennek hiányában úgy tűnik, önerőből kell elkezdenünk az építkezést 2018-ban.

- *„A reformáció jubileumi évének méltó megünneplése."*

Reformációi irodalmi pályázat fiataloknak. „Szentírás útja a Tiszántúlon" (Aug.31.). „ 500 év 500 km" kerékpártúra indítása és fényképes élménybeszámoló. Előadások a reformációról: Idősügyi Térségi Konferencián; Varga Lajos Klubban, Honismereti Klubban; Város napi történelmi konferencián. Zenei és irodalmi rendezvények: Hat kórus közös éneklése a Város napján; Magyar Continental Singers koncertje; Rákász Gergely „A reformáció korának orgonamuzsikája"; Erdélyi Márta és Andics Árpád „Hitvalló versek". Ünnepi istentisztelet a Kálvin téri gyülekezettel közösen, Nagy István énekköltőről megemlékezés. Ezekhez az eseményekhez kapcsolódott az egyházi iskola számos reformációi programja.

Egyéb kiemelt alkalmak voltak:

Házasparos és ifis hétvége Berekfürdőn februárban (34 fő)

Házasság hetében: „Kerékpárral nászúton a világ körül" c. előadás.

Kerékpártúra és főzés a Hadházi erdőbe májusban.

Gyülekezeti tábor Székelyjón 52 fővel júliusban. (Téma: „Magától" Természetes közösségfejlődés)

Kirándulás Budapestre szeptemberben.

Lelkészeink és gyülekezetünk közös 10 esztendejéért adtunk hálát szeptemberben.

Gyülekezeti főzés és vacsora júniusban.

Munkatársi vacsora decemberben.

A „Hirdesd az Igét" program keretében áprilisban Generációk közti találkozót szerveztünk.

Részt vettünk egyházmegyei programokon: Presbiteri találkozó Hajdúhadházon; Térségi találkozó Balmazújvárosban.

Ifisek: Nyíracsádon Egyházmegyei ifis nap; Kirándulás a Kráter tóhoz; REFISZ napon házigazdaként; Berettyószentmártonban szolgáltak; Csillagpont; Kálvin téri ifivelkét közös alkalom.

Ökumenikus Imahét; Ökumenikus kegyeleti istentisztelet; Ökumenikus aug. 20. istentisztelet

Városi adventi gyertyagyújtás

Idősek hónapjának nyitó istentisztelete

2017 a számok tükrében:

- A vasárnap délelőtti istentiszteleteken legkevesebb 100-an, legtöbben 750-an voltunk. (A legalacsonyabb létszámokat a legnagyobb hidegben és a nyári szabadságok ideje alatt jegyeztük.)
- A vasárnap délutáni istentiszteleteket egész évben megtartottuk, alkalmanként kb. 5-10 fő vett részt.
- A 15 egyházi iskolai csoportban, 1 gyülekezeti csoportban, és 17 állami iskolás csoportban 5 óvodás csoportba vihettük a jó hírt a tanév ideje alatt. (Összesen 38 hittancsoport.) A hitoktatás szolgálatát 3 lelkész és 2 vallástanár és hittanoktató végzi.

• A gyermek istentisztelet a családi vasárnapok kivételével minden vasárnap volt. Ebben a szolgálatban 4 munkatárs vett részt.

• Iskolásokkal és szüleikkel közös istentiszteleteken 10 alkalommal vettünk részt. Köszönjük, hogy a nemzeti ünnepeken is megörvendeztették a gyülekezetet szolgálatukkal.

• Hűségesen végezte szolgálatát az iskolalelkész. Ha részmunkaidőben is, de nagyon fontos, hogy jelen van, megszólítható szülők, pedagógusok, gyerekek részéről az iskola falain belül.

• A 2 felnőtt imakör, 2 ifjúsági bibliakör és a férfikör alkalmai rendszeresek voltak.

•Az ifjúsági konfirmáció és a pedagógus bibliaórák alkalmai a tanév ideje alatt folytak. A felnőtt konfirmáció előkészítés 3 hónapon át tartott.

• Bibliaórákat tartottunk hetente a Fazekas Gábor Idősek Otthonában, szeptemberig havonta a Tevékeny Szeretet Szolgálat Kassa utcai telephelyén és a Szent Kamill Idősek Otthonában.

• Végezte áldozatos munkáját a Templomi Orgona Alapítvány Kuratóriuma. Első fokú eljárás során számunkra kedvező döntés született. 2018. januárban másodfokon is kedvező eredménnyel zárult le a 9 éven át tartó per.

• Gyülekezeti újságunk 5 alkalommal 900 példányban jelent meg.

• Internetes felületeinket és a legnépszerűbb közösségi oldalt is használtuk hírközlésre.

• Gyülekezeti írat terjesztésünk továbbra is működött önkéntesünk hűséges szolgálatával. Örülnénk, ha a testvérek nagyobb érdeklődéssel olvasnák a keresztyén irodalmat.

• 41 keresztelés volt (35 gyermek, 6 felnőtt).

• 32-en konfirmáltak (30 fiatal, 2 felnőtt). A felnőtt konfirmáció iránti vágy felkeltésén munkálkodnunk kell.

• 8 pár kérte Isten áldását házasságkötésére. Közülük két pár erősítette 50. házassági évforduló alkalmából erősítette meg fogadalmát.

• 42 alkalommal hirdettünk vigasztalást ravatal mellett (20 férfi, 22 nő). Közülük 8 egyháztag volt!

• 7 alkalommal úrvacsoráztunk. Legtöbben Húsvétkor és Karácsonykor 240 fő. Kicsit növekedett az úrvacsorázók száma!

• Szeptember óta minden istentiszteleten az orgonamuzsika mellett a Bárka Zenekar is szolgált az énekek kíséretében.

• Látogatásokat rendszeresen 9 önkéntes munkatárs végzett. 42 főt látogattak meg személyesen, 139 telefonos lelkigondozói telefonhívás történt, összesen 326 regisztrált látogatás történt.

• Többféle sorozatban tanulmányoztuk Isten igéjét a kis csoportokban. A vasárnap délelőtti igetanulmányozó sorozatok a következők voltak:

⇒ Gyülekezeti célok

⇒ Házaspárok az Ószövetségben

⇒ Jakab levelének magyarázata

⇒ Presbiter választás

⇒ Többször is sor került vendég igehirdetők szolgálatára.

⇒ Gyülekezetünk továbbra is szívén viselte az Értelmi sérültek Napközi Otthonának fiataljait, a Tiszafüredi Szivárványház sérült lakóit és a Lepramisszió szolgálatát.

⇒ Egyházfenntartói járulékot összesen 380 fő fizetett. Ennek átlagos mértéke: 12.500 Ft volt. Összesen:4.748.500 Ft

⇒ Választó névjegyzékben felvettek száma: 535 fő.

⇒ Perselyadományok: 4.056.000 Ft , Szórványokban: 86.600 Ft

Köszönöm mindenkinek hűséges, szívből jövő önkéntes alkalmi vagy rendszeres szolgálatát, türelmét és együttműködését! Köszönöm az imádságokat, melyeket azért vittek a Testvérek az Úr elé, hogy a Bocskai téri Gyülekezet jobban betölthesse küldetését!

Istené legyen a dicsőség mindezekért!

(Elhangzott 2018.01.15-én a vasárnap délelőtti istentiszteleten.)

Lomentné Szopkó Tünde

Ádám és Éva - avagy párkapcsolati gyorstalpaló a házasság hetén

Kölesgolyó, fogkrémes tubus, mosogatás. Többek között ezekkel a férfiak és nők között örök vitatémákkal tart görbe tükröt Benedek Zalán a közönség elé Ádám és Éva című egyszemélyes vígjátékában. A színészt a házasság hete alkalmából a Hajdúböszörmény Bocskai téri Református Egyházközség hívta meg stand up comedy darabjával.

Megtelt az előadás helyszínéül szolgáló Baltazár Dezső Református Általános Iskola február 18-án este. A cím inkább témamegjelölés, a darabban ugyanis nem konkrétan az édenkerti Ádám és Éva történetét látják és hallják a nézők, hanem egy általában vett férfi-női pár mindennapi civódásaiba kapnak bepillantást, sok humorral fűszerezve. A darabot egyrészt Benedek Zalán saját megfigyelései ihlették, másrészt azok a társadalmi problémák, amik ma tapasztalhatóak, mint az egyre szaporodó válások, a kapcsolatok felaprózódása, a nemi szerepek felbo-

rulása, és az, hogy egyre nehezebben köteleződünk el – vallja a szerző. A vígjáték során azokat az apró problémákat, élethelyzeteket jeleníti meg Benedek Zalán, amiknek felhalmozódása az évek során sok házasság végét jelentik. A nézői reakciók jól mutatták, hogy mennyire a valóságról és a mindennapi életről szóltak a helyzetek: többször lehetett látni sokatmondóan egymásra mosolygó párokat a teremben.

A művész saját bevallása szerint az előadás a karakterekből fakadó komikumra épül abszurd humorral fűszerezve, a színház, a stand up comedy és a kabaré műfaji elemeit ötvözi. Másfél, két éves előkészület után a darab első bemutatója 2016 Valentin napján volt. Azóta már sok előadást megélt, konferenciákon, színházban, gyülekezetekben, bárokban, iskolákban, fesztiválokon. A darabban a színész Ádám és Éva mellett, megjelenít egy harmadik szereplőt is, az úgynevezett „földöntúli intergalaktikus überceleb” figuráját, a mesélő *Professzor*t, aki a két nemről szóló kutatásai eredményeit osztja meg.

Benedek Zalán 8-9 éves kora óta foglalkozik színészettel. A hit nem volt mindig része az életének. Saját bevallása szerint egy fennhéjázó, kritikus és kereső ember volt. Mint meséli, 19 évesen jutott el egy olyan mélypontra, ahol be kellett lássa, hogy ő egyedül kevés ehhez. Tulajdonképpen kapituláltam Isten előtt – mondja. És hogy hol találkozik a szakma és a hit? Ahogyan megközelítem a dolgokat, amilyen hangsúlyokat teszek, és ahogyan gondolkozok egy adott témáról – meséli. Számára a hit kötődést és bizalmat jelent.

Mit üzen a darab? Nehéz megragadni néhány szóval. A hibázás lehetőségét, a megbocsátás-elengedés erejét, és azt, hogy jogunk van nevetni magunkon. Úton hazafelé, a darabról gondolkozva Kányádi Sándor szavai jutottak eszembe. „Az önirónia, vagyis az önmagunkon is mosolyogni tudás tudománya a felnőttség egyik jele.” És ez a jel azért is fontos, mert megkönnyíti, megvidámítja mindennapjainkat, és talán kevesebb bosszúságot okozunk önmagunknak és embertársainknak.

Komorné Csernáth Erzsébet

Ima a szeretetnyelvekről

Uram, megszólító Istenem!
Emlékszem még az első szavakra, a tétovákra, a dadogó ajkakra…
Talán a szív izgatott dobogása hangosabb volt a kimondott vallomásnál,
A szavak inkább álltak össze egy szerelmes zagyvaságává, mint válasz-igenre késztető szonetté.
De mégis világossá vált a legőszintébb akarat, a legmélyebb szándék.
S igenem a másiknak elismerő szóvá vált. S a másik igenje elismert engem.
Életünk mondattá, közös sorsunk regénnyé nőtt.
[Vagy éppen magányom vallomássá, egyedül maradásom költeménnyé nemesedett.]
Minden szó, mely eléri szívünk – elismeréssé lesz, mert igényt tart lélekfülünkre.
Létünk nem némaságba burkolózó szobor,
Hanem a szavak meghallására és megválaszolására hívott élet.
S ha Te szólsz, ha általad szólnak, s ha Téged megszólíthatunk,
Akár magányunkban, akár szerelmünkben – elismeréssé lesz.

Uram, időt adó Istenem!
Emlékszem az első percekre, a kínos csendre, és a csókok, ölelések végtelen néma évezredeire…
Talán a busz hamarabb elment, mint ahogy a kedves karja elengedett,
Az időt inkább megállítani akartuk volna mintsem megélni, megtölteni.
És így minden ezrednyi másodperc minőségivé vált, mint azóta minden év, évtized.
Egymásra szánt óráink örökkévalósággá lehetnek, s örök időt kapok egy csak rólam szóló órában.
Estéink teleregénnyé, hétvégéink életművé lesznek.
[Vagy éppen egyedül eltöltött perceim önmagam értékességének végtelenségévé válhat.]
Minden perc, melyben szerethetünk – minőségivé lehet, mert a másik szeretete minősít.
Időnk nem túlélendő óra, nap, év, évtized,
Hanem a percek ízlelgetésére és élvezésére hívott múlandó -örökkévaló.
S ha Te velünk időzöl, ha számolunk Veled időközben, s ha Veled tölthetjük el az időnk,
Akár egyedül, akár szerelmünkkel – minőségivé lesz.

Uram, megajándékozó Istenem!
Emlékszem az első ajándékra, a lázas igyekezetre, a gondos csomagolásra…
Talán a másik izgalma erősebb volt az én spontán örömömnél.
A megfelelési kényszer nagyobb volt az önkifejezési szándéknál.
De ötletből nőtt ki minden ajándék, és ajándékká vált azóta minden ötlet.
S Ő ajándékká lett nekem és én is őneki.
Együttlétünk ajándék-bőségszaruvá, egymásra vágyódásunk Mikulás-puttonnyá.
[Vagy éppen egy magamnak megvett jutalom sajátos meglepetésé lett.]
Minden, amit a másiktól vagy önmagunktól kapunk, ajándék lehet.
Kívánságlistánk nem kihúzandó fölösleg,
Hanem lehetőség az odaadásra és az oda-adásra.
S ha Te köztünk vagy és közöttünk vagy, s ha csak Te vagy velünk,
Akár magányunkban, akár szerelmünkben – ajándék az.

Uram, szívemnek Istene!
Emlékeszem az első szívességre, a kényszerű ajtónyitásra, helykínálásra…
Talán a jólneveltség erősebb volt az ösztönös szerelemnél.
Az illemtudás az elkötelezett segítségnyújtásnál.
De szívünkből nőtt ki minden tett, gesztus, mozdulat.
S szívességemmé lett, s én is neki szívességévé.
Közös szívverésünk szimfóniává, együttvágyódásunk oratóriummá.
[Vagy éppen egyedül lettem csupaszívvé, s mindenki szíves lett nekem.]
Minden alkalom, melyben kifejezzük: segítünk, adunk – szívügyünkké válhat.
Adni akarásunk nem kényszerű muszáj.
Hanem szívkitárás. Szív-odaadás.
S ha a Te szíveden megpihenhetünk, s ha szívünk hozzád emelhetjük,
Akár egyedül, akár szívszerelmünkkel – szíves-ség lesz az…

Uram, létemet megérintő Istenem!
Emlékszem az első érintésre, a remegő kézre, a szemérmesen becsukódó szempárra…
Talán a kísérletezés ösztöne erősebb volt a vágynál,
Az ismeretlen iránti kíváncsiság az idilli összeborulásnál.
De szerelmükből nőtt ki minden mozdulat, tétova simogatás.
S karom kapaszkodó erősséggé, karja megvédendő gyengeséggé lett.
Ölelkezésünk harmóniává, kettősségünk egy testté.
[Vagy éppen kétkéznyi magányom elégedettséggé, összekulcsolt, imádságos kézzé.]
Minden mozdulat, mellyel szeretettel közelítünk a másikhoz létformáló érintéssé lesz.
Mozgásunk nem csupán fizika.
Hanem érzelemkitörés. Szerelemvulkán. Szeretetnyelv.
S ha Te megérintesz, vagy ha ott vagy érintésünkben, s megáldod azt,
Akár csak érintettek vagyunk, akár egymáshoz érők – lelki és testi érintéssé válik.

Áldjon meg minket a megszólító Isten,
Tegye szavunk elismeréssé, végtelen vallomássá.
Őrizzen meg minket az idő Ura,
Tegye együtt töltött időnk minőségivé, el nem múlóvá.
Adjon nekünk minden jó adomány Istene,
Kreatív ötleteket az ajándékozásra, örömre hangolókat.
Szívünk kősziklája, Istenünk,
Adjon befogadó szíveket szeretetünknek, s szeretetet éhes szíveknek.
Érjen el bennünket Istenünk szeretete,
Érintésünk legyen gyengéd, szeretetünk isteni

Életképek: Veress Gyuláné Ágika

10 éve ismerem, az Imakörbe való bekapcsolódásomtól ezt a pöttöm, energikus, életvidám, nagy hitű asszonyt. Bármilyen nagy küzdelmet kell is megvívnia, hite töretlen, vitalitása kiapadhatatlan. Legyen szó szeretetvendégségről, látogatásról, unokák körüli szolgálatról, ő mindig jelen van, s haladéktalanul cselekszik. De ha kiáltani kell egy nagyot az iskola ablakból egy eltévedt testvérnek, ő arra is képes! Lássuk, mit mond róla Márk veje:

Ő az a személy, akinek, ha azt mondom hajnal 2-kor, hogy ennék egy rántott húst, akkor nem küldene el melegebb éghajlatra! A hite pedig olyan, mint a víz. Erős, mert hatalmas hegyeket mozgat, és hajókat hord a hátán, közben mégis idomul a csészéhez, amibe beleöntik és éltet másokat!

Gyermekkorod meghatározó élményei melyek voltak?

Hárman vagyunk testvérek - mosolyog, ahogy visszaemlékezik - Olyan középcsalád volt a mienk. Nagymamám is és a szüleim is vallásosak voltak.. Édesapám presbiter volt, együtt mentünk vasárnaponként a templomba. Konfirmáltunk. Nagymamának idővel megromlott a hallása, ezért fel kellett csavarni a rádió hangerő gombját, így még az utcán is hallották az Istentiszteletet! - neveti. Orosz József és Géczy Tihamér tiszteletesek sokat látogatták édesapámat.

Mióta vagy tagja gyülekezetünknek és hogyan erősíted azt?

Amióta csak emlékszem, tagja vagyok gyülekezetünknek. Gyermekeinknek is átadom a hitet. Minden héten ott vagyok a templomban, ha tehetem, és az Imaközösségnek is tagja vagyok. Az időseket rendszeresen látogatom, ahogy az időm engedi. Sok emberrel el szoktam beszélgetni, elég nyitott ember vagyok. Ha kell, segítek, erőmtől függően.

Hitre nevelem az unokáimat is. A nagyobbik unokám a református iskolába jár, a kisebbik pedig még óvodás, de a hittan oktatásból ő sem marad ki. A legkisebbik három hónapos, de már ő is összekulcsolta csöpp kezeit, s az édesanyja imádkozott vele!

Hogyan élted, éled meg a hitedet a családodban és azon túl az emberek körében?

Kisebbik, Szilvi lányom az ifit is erősítette. Jön is a templomba, ha itthon vannak, nagy hite van. A nagyobbik, Ibike lányom ritkábban jut el, csak ahogyan a munkája engedi, és a férjem is a betegsége miatt. A munkahelyen is beszéltem a hitemről, de nem hatotta meg túlságosan őket. Engem ez kicsit zavart, mert maceráltak is. De nem adtam fel, azután békén hagytak, mert tiszteletben tartották a vallásomat.

Milyen kudarcaid, vívódásaid voltak, és mit tanultál belőlük?

2012-ben műtétre szorultam, azóta még közelebb kerültem Istenhez. Sokat imádkozom. Nemcsak a családomért, hanem másokért is. Betegségem ellenére érzem, hogy az Úristen ott volt velem a műtéten és fogta a kezemet. Hiszem, hogy ott van mindig mellettem és meggyógyít, felemel. Arra kérem, hogy a családom és mások is tapasztalják meg Jézus nagy szeretetét, persze nem kell, hogy betegség által jöjjenek rá, hogy milyen nagy szeretete van, csak kérni kell és megadatik!

Hogyan lehetne az embereket közelebb vinni Istenhez?

Imádkozzunk értük, hívogassuk a templomba őket. Beszélgessünk velük Istenről, a hitünkről! Amúgy nem könnyű dolog, mert ellenállnak, sokszor durvák is. - mondja szomorúan. A szomszédoknak is beszélek Istenről! - élénkül ismét fel - Van aki odafigyel, van, aki nem. Mondják sokszor nekem: „De jó, hogy te el tudsz menni a templomba!” Hívom őket, mégsem jönnek. Kifogás mindig van. Én örömmel megyek, a lelkem vágyik. Ha véletlenül nem tudok menni, az nagyon rossz.

A jövőben mit szeretnél megvalósítani?

Azt szeretném, hogy a családom boldog legyen! Nem voltam sohasem nagyravágyó. Egyszerű asszony vagyok, meg vagyok elégedve az életemmel, csak egészségem legyen! Az unokák adják a nagy örömömet! Sokáig szeretnék hasznos nagymama lenni! - hangzanak az élettel teli vágyai.

Melyik dicséretet vagy éneket szeretnéd hallani és énekelni a vasárnapi Istentiszteletek egyikén?

Sokáig nevet. - Van sok. - Majd mégiscsak választ egyet nehezen. A 395-öst. „Isten szívén megpihenve Forrjon szívünk egybe hát!”

Tardiné Szilvi

Iskolánk tornaterme

Megszületett a döntés, hogy elindítjuk a tornaterem építésének folyamatát. A kivitelező kiválasztásához jogi és gazdasági szakértők segítségét is igénybe vesszük.

Bízunk abban, hogy Isten kegyelméből még 2108-ban befejeződhet az építkezés I. üteme, és a tél beállta előtt tető alá kerülhet az épület.

Kérjük, imádságaival támogassa a gyülekezet és a református iskola erő feletti építkezését!

Loment Péter lelkipásztor

Beszélgetés Lukács Levente segédlelkésszel

Őszinte, tiszta hitből fakadó mosoly, alázat, érdeklődés, figyelem, empátia, éneklés és emberek iránti szeretet. Ezek jutottak eszembe segédlelkészünkről, Lukács Leventéről. Valamint a segítőkészsége, hiszen, amikor több szolgálatra is invitáltam, rögtön benne volt - pedig eléggé elfoglalt - nem keresett kibúvókat, pedig megtehette volna. A hála is jellemző rá, hiszen nagy örömmel köszönte meg az imaközösség tagjainak az érte elmondott imákat a sikeres vizsgák után. Lássuk csak, édesanyja hogyan nyilatkozott róla:

Csendes, jószívű, segítőkész ember. Mint egy kis bárány, mikor kisfiú volt, sose feleselt, nem volt vele baj. Én pótoltam az apját, én voltam az apja és anyja is egy személyben.

Ami célt kitűz maga elé, azt szereti teljesíteni, megvalósítani. Pedig erről a pályáról le akartam beszélni. A mi családunkban nem volt ilyen (lelkész, diplomás). Tudtam, hogy csak én keresek, és láttam, milyen nehéz lesz. Azt mondta, ha 70 éves korában is, de sikerülni fog! Tanulással valamit elért. Én nagyon büszke vagyok rá, hogy amit csinált, azt a maga erejéből csinálta.

Ha nagymamád nem olyan mélyen hívő és nem úgy nevel, akkor most hol lennél?

Nem tudom, hogy hol lennék. - kezdi sóhajtva és nevetve - Az biztos, hogy nem ezen az úton lennék. Ezért is hálás vagyok nagymamámnak, hogy erre az útra vezetgetett. Tőle kaptam az első képes bibliámat, egészen kicsi voltam és ezt olvastam el először. El is dicsekedett a tiszteletes úrnak, hogy: „Az én unokámból egyszer még pap bácsi lesz!" S lám igaza lett! - tettem hozzá én is nevetve.

Arra bíztatok minden szülőt, nagyszülőt, hogy merjék bátorítani a gyermekeket, unokákat az Isten útjának a követésére. A fiatalokat pedig arra ösztönözném, hogy merjék megfogadni a szülői, nagyszülői tanácsokat, útmutatásokat, hiszen nagyobb rálátásuk van az életre, így jobban megérzik, hogy mi a jó a gyermekeiknek, unokáiknak.

Mikor jött a gondolat, hogy lelkész akarsz lenni?

Nem tudnám egy ponthoz kötni, ez egy folyamat volt. - kezdi komolyan a választ, s látom rajta, hogy erősen visszagondolt a múltra - Már az asztalos szakmunkásképzőben éreztem, hogy folytatni fogom a tanulást, leérettségizem, majd a hittudományi egyetemre is felvételizek. Értek kísértések a munkáltató részéről, hogy jó fizetést kapok, a papírok is rendben lesznek, aláírásokkal sem kell bajlódnom, csak maradjak. Az Úr szava azonban erősebb volt, mint a mérnököké! - emeli fel mutatóujját a mondandója nyomatékosítása érdekében.

Milyen tapasztalataid vannak tanulmányi téren illetve a gyülekezetünkben való szolgálat kapcsán?

Hála Istennek sokrétű tapasztalataim vannak. Tanulmányaim során állandóan megtapasztalom az Úr jelenlétét, amikor alázatosságra tanított és szorgalomra noszogatott. Nagyon örülök, hogy ebbe a gyülekezetbe kerültem. Ebbe a kivételes közösségbe, így magamat is kivételes helyzetben érezve!

Azért is hálás vagyok Istennek, hogy nem tapasztaltam semmiféle „nyakas hajdú virtust"! Helyette nyitottságot, elfogadást kaptam. Például az ifihez való kapcsolódásomat. Nem is gondoltam volna, hogy ilyen jól szót tudok érteni olyan fiatalokkal, akikkel csak limitált ideig vagyok együtt, és alig ismernek. Azt látom, hogy tényleg „Élő kövek ifi", amit felvállalnak, meg is valósítják. Városi szinten sem érzékeltem ellenállást semmilyen téren, annak ellenére, hogy mint „falusi gyerek" azt gondoltam, hogy nehezen fogok beilleszkedni egy ilyen zajos, nekem teljesen más közegbe.

Mely szolgálati terület áll leginkább közel a szívedhez?

Nem tudnék választani. A Tiszteletes házaspár jóvoltából bepillantást kaptam minden szolgálati területre, így széles körű tapasztalatokat szerezhettem. Egyaránt közelinek érzem a fiatalokkal való közös együttműködést, a templomi vagy az idősek közötti szolgálatot. Megtaláltam úgy az idősebbekkel is a hangot, mint a fiatalabbakkal. Külön örülök annak, hogy a hittan oktatás során az ovisokkal is és az óvodai dolgozókkal is közvetlen kapcsolat alakult ki. Hétfőnként már mindannyian várnak. Lehet hallani, hogy: „Mindjárt itt lesz Levente bácsi!" - meséli meghatottan. Az óvodai dolgozók részéről annyira pozitív volt a fogadtatás, hogy a szót átvették tőlem - nem baj! - és lelkesen ajánlották a hittan oktatást a szülőknek a gyerekek lelkesedését átvéve és átadva.

Volt olyan időszak az életedben, amikor a leginkább szükséged volt az erős hitre?

Volt. - hangos nevetéssel kezdi a választ – Különösen, amikor azt gondolná az ember, hogy minden halad a maga normális kerékvágásában, aztán jön egy próba, és nem értjük, hogy miért történt. Ilyenkor is béketűréssel és alázatossággal kell viselni ezeket, mert megoldódnak. Azt tapasztaltam, hogy nincs az életnek, próbáknak olyan aspektusa, amelyben ne lenne ott velünk a gondviselő atya. Mióta én erre rájöttem, azóta nem érzem magamban azt az idegességet, hogy hogyan tovább, mert az Úr mindig egyengeti az utunkat. Évek kellettek, hogy erre rájöjjek.

Hogyan tekintesz a jövő felé?

Hálaadással és reménységgel. Alapjában véve optimista vagyok. Ezért annak ellenére, hogy a jövőnket mi magunk nem láthatjuk előre, rendületlenül bízom az Úrban, hogy egyengetni fogja lépéseimet. Ezt szinte naponta megtapasztalom már évek óta, és éppen ezért nincs okom bizonytalannak lenni, vagy kétségbe esni.

Konzervatív vagy újító vagy inkább?

Az arany középutat választónak sorolnám magamat, mert őseink hitéhez ragaszkodom, ebből nem engedek, viszont az újító szándék sem áll távol tőlem, mert azt gondolom, hogy az adott időszaknak a korszelleméhez kell igazítani a hitvallást, bizonyságtételeket és mindent, ami arról szól, hogy Isten miként lépett be az életünkbe, hogy az ő szeretetét megtapasztaljuk.

Mit üzensz a testvéreknek?

Sok üzenetem lenne! - nevet ismét - Nem akarom kifejteni mindet, mert akkor nem lenne elég a lap!

Ne adják fel keresztyén hitüket és elkötelezettségüket! Tegyenek tanítványokká másokat is ebben a városban!

Különösen örülök annak, hogy ezen az úton halad a gyülekezet, és biztatni szeretném a testvéreket, hogy ne térjenek le róla!

2. Merjék felvállalni, hogy Krisztus-hívők vagyunk! Mindenhol ezt halljuk, hogy vállaljuk önmagunkat! Akkor miért pont ezen a téren kéne hallgatni? Sajnos voltak mély pontjaim, próbatételeim, de az idézetből kiindulva megtapasztalhattam Isten segítő szeretetét, hogy velem van a mindennapokban.

Merjünk a problémáinkkal imádságban Istenhez fordulni, mert ő is ezt mondja a Mt 21,22-ben:

„Mindazt, amit imádsággal, hittel kértek, megkapjátok."

Tardiné Szilvi

Gyülekezeti Házunk felújítása

Nagy öröm tölti el szívünket, és Isten iránti hála, hogy az elmúlt esztendő őszén folytatódhatott Gyülekezeti Házunk felújítása több év szünet után. Reménység szerint Húsvétra el is készül a felújítás (kivéve a berendezési tárgyak és bútorok).

A felújításnak ebben a második ütemében a teljes belső tér kialakításra kerül. Az utca felőli oldalon látható négy ablak, ami korábban egy-egy különálló lakáshoz tartozott, most egy teljes, összefüggő teremhez tartozik.

Ez a nagyterem 100 négyzetméter alapterületű, és két egyenlő részre osztható egy mobilfal segítségével. Így szükség szerint akár két bibliaköri foglalkozást tarthatunk egymással párhuzamosan. Arra is hasznos lesz a terem megosztása, hogy pl. a vasárnapi istentiszteleteken a kisgyermekes szülők szükség esetén gyermekeikre is vigyázhatnak, ugyanakkor hangszórókon hallgathatják az istentiszteletet.

Ehhez persze szükség lesz megfelelő technikai eszközök beszerzésére is.

Az épületben van még egy kisebb helyiség, ahol a Bárka zenekar hétközi próbáit tarthatja, illetve a hangszereknek is állandó helyük lesz.

Kialakításra került egy teakonyha, ahol szeretetvendégségek előkészítése történhet, vagy az ifisek süthetnek egy palacsintát, stb.

Elkészült egy korszerű vizesblokk is, ahol külön a nők, külön a férfiak számára mosdó és WC helyiségek vannak. És az előírásoknak megfelelően akadálymentes WC is található az épületben. Így szükség esetén a kerekesszékkel érkezők számára is komfortos lett a Gyülekezeti Házunk.

Az érkezők egy tágas előtérbe lépnek be, ahol lesz helye a kabátoknak is. Itt lehet beszélgetni egy csésze kávé, tea mellett.

A belső felújításhoz elkerülhetetlenül hozzá tartoznak a berendezési tárgyak és bútorok beszerzése, illetve legyártatása is. A presbitérium a lelkipásztorokkal együtt nagyon fontosnak tartotta a felújítás során, és a berendezési tárgyak beszerzése során, hogy praktikusak, szépek és jó minőségűek legyenek. Isten tiszteletére alakíjuk ki ezt az épületet. Istennek pedig—lehetőségeinkhez mérten—a legjobbat és legszebbet szeretnénk adni. Mert a legjobb méltó az Úr dicsőségéhez. Őseink is mindig ezt akarták, ez a szépre és a legjobbra való törekvés látható templomunkon is. Ehhez kérjük a kedves Testvérek további segítségét és imádságaikat is.

Kérjük a Testvéreket, hogy adományaikkal támogassák a bútorok és eszközök beszerzését és a Gyülekezeti Ház méltó módon való berendezését! Adományaikat és imádságaikat hálás szívvel ezúton is köszönjük!

Loment Péter lelkipásztor

„Hálával építjük, szeretettel kérjük…”

Mi az én népem, honnan volt erőnk ennyit adakozni? Bizony, tőled van mindez, és csak azt adtuk neked, amit a te kezedből kaptunk!

(Krónikák első könyve 29. fejezete alapján)

Kedves Krisztuskövető Testvérünk, kedves Kereső Barátunk!

Lassan öt éve törekszünk arra, hogy temploma mellett egy kisebb, meghitt, meleg és otthonos közösségi tere is legyen gyülekezetük életének, ahol sokszínű csoportjaink virágzásnak indulhatnak, ahol ketten-hárman is dicsérhetik az Urat imádsággal és énekszóval, zenével!

Rendkívül hálásak vagyunk azért azokért az adományokért, amelyek lehetővé tették, hogy eddig eljussunk.

Most már nincs sok a befejezésig!

Kérünk titeket, hogy ne hagyjátok abba az imádkozást, ne fogjátok vissza az Úrnak és a közösség szánt adományotokat!

Presbiterként, a gyülekezet és családjaink vezetőiként kezdeményezünk egy újabb adománygyűjtést, hogy elkészülő gyülekezeti házunkat illendőképpen berendezhessük.

Igyekezzünk legalább egy, de inkább több
szék árával (15.000 Ft/db) támogatni a berendezést!

Szükségünk lesz oda illő, egyforma székekre (120 db), asztalokra, alkalmas tároló szekrényekre, technikai eszközökre, hűtőszekrényre, tűzhelyre, egyforma oda illő függönyökre, konyhai eszközökre, fogasokra, fali hirdető táblákra, perselyekre…

Fontos, hogy most nem tárgyi felajánlásokat, hanem anyagi segítséget várunk!

Csatlakozz hozzánk!

Aki nem tud adni, az imádkozzék velünk, hiszen az építkezés kezdete óta könyörgünk az Örökkévalóhoz, hogy segítsen végbe vinnünk gyülekezeti házunk felújítását!

Számlaszámunk: K&H 10400346-00026769-00000008

Be nem teljesült vágyálom…

Egy budapesti lakótelepi lakásban, mosolygós, fiatal kislány, Márta szorgoskodik a konyhában. Éppen most érkezett meg a bevásárlásból, - a piacról és az élelmiszerboltból. Mindent szépen a helyére rak, szereti a rendet, a tisztaságot. Édesanyja betegen fekszik a szobában, így most rá hárul minden feladat a házon belül és kívül is. Főz, mos, takarít, bevásárol, ügyeket intéz, orvoshoz, gyógyszertárba megy, ami éppen szükséges.

Ma finom ebédet szeretne készíteni édesanyja számára. Szeretne örömet szerezni, és talán jobban is lesz tőle egy kicsit… Az ebéd húsleves lesz, sült hús, sült burgonya és uborkasaláta. Ez édesanyja kedvenc étele. Sürög-forog a konyhában, igyekszik mindent a legjobb tudása szerint elkészíteni. Gyorsan leszűri és befőzi a húslevest, kisüti a húst, meg a krumplit és befejezi az előkészített salátát is. Az ebédet szépen feltálalja a tálcára és örömmel teszi édesanyja elé. Ő mosolyogva, de könnytől csillogó, hálás szemekkel néz rá.

- **Köszönöm, hogy ilyen jó gyerek vagy. Köszönöm, hogy ápolsz, hogy gondoskodsz rólam… Áldjon meg az Isten kislányom!**

- Szeretlek anya, és ez gyermeki kötelességem is. – mondja Márta.

Édesanyja sajnos nagyon rossz állapotban van, annyira legyengült, hogy már fel sem tud kelni az ágyból. Márta lelkiismeretesen ápolja, gondozza. Főz, mos, takarít, intézi az ügyeket, ami bizony nem kis feladat egy felnőttnek sem, nem hogy egy tizenéves kislánynak. Estére el is fárad rendesen, de hűségesen végzi a dolgát nap, mint nap.

Egyik este rosszabbodik az édesanya állapota, ezért kihívják a mentőt, és beviszik a kórházba. Kiderül, még jobban legyengült a szíve, ezért, bent kell maradnia, hogy felerősítsék kicsit. Márta minden nap bemegy hozzá. Amikor belép a kórterem ajtaján megnyugtató érzés számára, hogy újra láthatja édesanyja megfakult, de még így is gyönyörű, kék szemeit, ahogy hálatelt szívvel néz rá. Minden reggel megmosdatja, megfésüli, s ha elnyomja az álom, hűségesen ül az ágya szélén. Így telnek a napok, a hetek. Minden egyes nap ott van mellette, csak délután megy haza a kórházból.

Egyik reggel, ahogy benyit a kórterem ajtaján, ijedten látja, hogy üres az ágya. Rossz érzés keríti hatalmába. Szalad a nővérhez és megkérdezi tőle, hol van az édesanyja?

- Nagyon sajnálom kislányom, de édesanyád az éjszaka csendben eltávozott közülünk. Őszinte részvétem…

Már eddig is fojtogatta a sírás, de erre a hírre, megindultak a könnyei és patakokban folytak le az arcán. Csak sírt, csak sírt és nem tudta abba hagyni, hisz egyedül édesanyja volt már neki.

Édesapját már évekkel ezelőtt veszítette el. Van ugyan egy nővére, de addig sem segített, amíg az édesanyjuk beteg volt. Hogyan számíthatna rá?

- Mi lesz most velem? – gyötrődött magában.

Fájó szívvel, szomorúan indult haza, és egész éjszaka sírdogált, egy szemhunyást sem tudott aludni. Két nap múlva érkezett hozzá egy hölgy a gyámügyi hivatalból és elmondta, hogy egyedül nem maradhat, felügyeletre szorul. A nővére nem vállalja a róla való gondoskodást, így be kell mennie egy gyermekotthonba.

Hiába sírt, hogy az otthonában akar maradni, hiába tiltakozott, nem tehetett semmit. Két nap múlva már az egészségügyi gyermekotthon kis szobájában volt, amelyen két lánnyal osztozott. Eleinte sokat sírdogált, különösen éjszakánként, amikor nem látta és nem hallotta senki. Aztán lassan-lassan beletörődött, belátta nincs más választása, el kell fogadnia ezt a helyzetet.

Az otthonnak volt egy lelkésznője, aki különösen odafigyelt Mártára, igyekezett segítő kezet nyújtani, igyekezett szeretettel fordulni felé.

Mivel otthon is szeretett dolgozni, szorgoskodni, itt is igyekezett segíteni ahol tudott. Vagy a kertben szorgoskodott, vagy a konyhában az alapanyagok előkészítésében segített, ami legalább örömet szerzett neki.

Ez egy református gyermekotthon volt, éppen ezért kapcsolatban álltak több gyülekezettel is. Anyák napján és Adventkor szép ünnepségeket tartottak, és meghívták ezeknek a gyülekezeteknek a képviselőit. A gyülekezeti tagok valamennyien választottak egy-egy gyereket, akinek ilyenkor ajándékot hoztak, és akivel szorosabb kapcsolatot tartottak.

Mártának is volt patronálója, aki igyekezett a hiányzó szeretetet pótolni számára.

Néhány társával együtt általában ősszel, három-négy napot családban tölthettek egy közeli városban, amelyre nagyon vártak minden évben.

Így teltek a napok, a hetek, a hónapok, az évek, a megszokott mederben, a megszokott körülmények között.

Márta szorgos volt, dolgos, segítőkész és mosolygós. De legbelül a szívén ejtett seb talán sohasem gyógyult be, és a lelkében tátongó űrt sohasem tölthette be az, amire annyira vágyott…

Utolsó ősszel éppen az ismerős családnál lehetett néhány napot egyik társával együtt. Már akkor sem érezte teljesen jól magát. Meg volt fázva és köhögött, de étvágy még nem romlott, és láthatóan jól érezte magát náluk.

Amikor visszament az otthonba nem sokkal később, egyre romlott az étvágya és rosszabb lett hangulata, egyre csak fogyott, egyre jobban legyengült. **Nagyon hiányzott neki a család, az otthona, a szülei, s ezt az űrt semmi sem tudta betölteni… Egyre gyakrabban emlegette, hogy vágyik a szülei után…**

Többször is rosszul lett, bevitték a kórházba, de ott azt mondták, semmi baja. Ő pedig ennek ellenére egyre jobban legyengült testileg-lelkileg egyaránt.

Már alig tudta vonszolni magát, amikor újra bekerült a kórházba. Neki is probléma volt a szívével, mint az édesanyjának. Két nap szenvedés után, a második nap éjjelén, ő is csendben eltávozott az élők sorából, mint szeretett édesanyja… De ő még csupán 42 éves volt…

Rövid kis életében volt öröm is, de volt sok nehézség, fájdalom, szomorúság, és be nem teljesült álmok…

Ő csak szeretetre vágyott: meleg otthonra, családra, szülőkre, testvérekre. Sajnos neki ez rövid ideig adatott meg, és ennek hiánya élete végéig elkísérte. Bizonyára ez is közrejátszhatott rohamos testi-lelki leromlásához és korai, váratlan halálához…

Családok! – Szülők! – Gyerekek! – Szeressétek, becsüljétek, segítsétek egymást, amíg nem késő! Adjatok hálát Istennek, hogy van otthonotok, vannak szüleitek, testvéreitek, hogy vagytok egymásnak!

Egy kívülről mosolygós, de legbelül fájó szívű lány, mit meg nem adott volna azért, amit mi természetesnek veszünk, és gyakran nem értékelünk igazán: Egyetlen be nem teljesült vágyálmáért: egy meleg otthonért és szerető családért…

Nagy Sándorné
(Szeretettel V. Zs. emlékére)

A leprabetegek világnapja
(2018 január 28.)

Gyülekezetünk 33 éve végzi a Lepramisszió munkáját. A mi feladatunk az imádkozás, és az anyagi segítség nyújtása. Hogy egy évben egyszer betekinthessünk az ottani életbe egy élő példát hoztam.

Egy édesanya a 16 éves lányát vitte a lepratelepre, mondván: Nem kell tovább, mert leprásbeteg. A lány nem akart ott maradni, hamarosan meg is szökött. Egy mohamedán család rejtette el. Az igazgató felkereste, és arra kérte jöjjön vissza hamarosan, mert elkéshet. Vissza is ment, de Jézusról hallani sem akart. Injekciót sem akart, azt mondta csak azért szurkálják tűvel, hogy hamarosan meghaljon. Később a betegség következtében teljesen elveszítette a látását. Egy hívő lány került mellé, hogy segítsen. Ő imádkozott érte, és igét olvasott fel neki. Mivel a Jézus nevét hallani sem akarta, a Megváltóval helyettesítette azt. A lány később megtért, Jézus drága edénye lett. Vakoknak való Bibliát kapott, amit szorgalmasan olvasott. Két év múlva ezt sem tudta használni, mert az ujja kisebesedett. Keservesen sírt! A lány bátorította, hogy Isten tehet csodát. Tett is. Egy napon mikor éppen el akarta rakni a drága könyvet végleg egy ládába, megcsókolta és észrevette, hogy a nyelvével érzékeli a betűket, és tudja olvasni. Az Úr nem rejtette el magát előtte.

Értitek ezt fénylő, csillogó szemű bibliás, vagy Bibliát nem olvasó keresztyének?

Ez a beteg lány még 13 évig élt a lepratelepen. Látogatta a betegeket. Példája világított, szava és élete vonzott. A mohamedánok közt is bizonyságot tett. Tudjátok, hogy ki voltam, és ki vagyok most? Próbáljátok ki ti is! Istennek legyen hála, hogy vannak gyülekezetek, akik komolyan veszik az ott folyó munkát. Közéjük tartozunk mi is. Az elmúlt évben 165 000 forintot küldtünk. Hálásan köszönjük a betegek nevében. Egy igét olvasok: „Mert a szegény nem lesz elfelejtve, és a nyomorultak reménye nem vész el örökre.” (Zsoltárok 9, 19.)

Néhány szóban imádkozzunk!

Túrmezei Erzsébet:

SZOROZD MEG!

Megoldatlan feladatom felett
virrasztok. Hiányzik a felelet.
„Jöjj, Mesterem! Nézd, nem bírok vele.
Csak könnyeimmel öntözöm tele.

Ha éhezők könyörgő szája kér,
aszott kéz nyúl betevő falatér’,
s a lelkem olyan kifosztott, szegény:
magam is éhes, hogy’ segítsek én?

Elfogy a hit és elfogy az erő.
A kevesemmel hogy’ álljak elő?
A keveset ezeknek osztani,
hogy mindenkinek jusson valami,

jusson valami és jusson elég,
Mester , lehet?!” „Hát szorozd meg elébb!
A szorzó áldott két kezem legyen!
Emlékezzél csak! Azon a hegyen…
az ezrek… az öt árpakenyér…
s te búslakodnál a kevesedér’?

Szorozz! – Enyém az éhező sereg.
Szorozz! – Én mindig megsegítelek.
Szorozz! – Az én szolgám szegény legyen,
s ha adni kell, mindig tőlem vegyen!
Szorozz!” Szorzok és hajnalfényben ég
a diadalmas eredmény: Elég.

Szabó Margit, Gyulai Edit

A dohányzásról

A dohányzás okozta halálozás tekintetében a lakosság számához viszonyítva Magyarország áll a statisztikák élén. Évi 8000 tüdőrák okozta haláleset!

Kedves Testvérek! A dohányzásról érdemes leszokni!

A tüdőrákban megbetegedők 98 %-a dohányzik. A dohányzásról további több mint 30 betegségben igazolták, hogy szerepet játszik a betegség kialakulásában.

Ennek az az oka, hogy a dohányfüstben közel 4000 káros összetevő található, amelyek a szervezetet károsítják. Ezeknek egy része rákkeltő más részük az érrendszert károsítja, mások fokozzák a sejtek öregedését.

A legismertebb hatóanyag a NIKOTIN ami felelős a hozzászokásért az egyre fokozódó nikotinéhség pedig hozzájárul a dohányzás mértékének fokozódásához.

A betegségek sora teljesség igénye nélkül: tüdőrák, gégerák, szájrák bőrrák, hólyagrák, veserák, hasnyálmirigyrák, emlőrák, méhrák, infarktus, bénulásos megbetegedések, alsóvégtagi amputáció, cukorbetegség, fog - és ínybetegségek, korai menopauza, csontritkulás, méhen kívüli terhesség, a menstruációs görcsök fokozódása, koraszülés, vetélés, bölcsőhalál, pajzsmirigy megbetegedések, gyomorfekély, nyombélfekély, a légúti fertőzések fokozódása, asztma, szorongás, tudathasadás, alkoholizmus, a balesetek fokozódása.

Sajnos, a passzív dohányosok a fentieknek szintén ki vannak téve!

Mi a teendő?

- Az ifjúság felvilágosítása a fentiekről!
- Fokozottan ügyeljen a vitamindús táplálkozásra, amellyel csökkentheti a fenti betegségek esélyét!
- A dohányzás kezdeti stádiumában mielőbbi elhatározás a dohányzásról való leszokásról a fenti veszélyek elkerülése érdekében!
- Ha egyedül nem sikerül leszokni, kérjen orvosi segítséget!
- Az erősebb dohányosok esetében a családtagok részéről történő lelki támogatás a dohányzásról való leszokáshoz történő elhatározásban. Az erősebb dohányosoknak igen gyakran az orvosi segítségre is szüksége van a nikotin elvonásos tünetek elkerülésére. Forduljon bizalommal orvosához!
- Ha elsőre nem sikerült leszokni, ne élje meg kudarcként! Próbálja meg újra! Kérjen bátran újra segítséget!
- A szűrő vizsgálatokon való fokozott részvétel a fenti megbetegedések korai megelőzése érdekében!
- A dohányzásról való leszokás közben gyűjtse a megtakarított pénzt egy perselyben, amit nemes célra használ fel! Jutalmazza meg magát és családját a sikeres leszokásért!

Sok sikert és jó egészséget kívánok!

Dr. Kertészné dr. Tóth Ildikó

Álmok, tervek, célok

2018. február 3-4-én presbiteri és ifjúsági csendeshétvégén vehettek részt Berekfürdőn, a Megbékélés Házában a Bocskai téri Református Egyházközség előjárói és fiataljai.

Szombat reggeli indulásunk esősen kezdődött, de nagy érdeklődéssel vágtunk neki a hétvégének: újra megválasztott és újonnan megválasztott presbiterek együtt. Megérkezés és a szobák elfoglalása után a programunk közös énekléssel kezdődött a Bárka zenekar kíséretével.

„Merj nagyokat álmodni!" (Jóel 3,1) címmel tartott áhítatot Loment Péter tiszteletes úr. Ezután a presbitérium a gyülekezeti stratégiát vitatta meg, majd a Gyulai Sándor gondnok úr által összeállított Presbiteri kalauzt lapozhattuk át. Ezt követően Lomentné Szopkó Tünde tiszteletes asszony ismertette a Missziói munkatervet a presbitérium számára. Ezalatt az ifisek a számukra összeállított programokon vehettek részt. A finom ebéd elfogyasztása után szabadprogram következett: fürdőzés a helyi termálfürdőben, séta és beszélgetés, ismerkedés a hóesésben. Délután a bizottságok külön-külön „álmodtak jövőt" és munkamegosztást készítettek a bizottságuk számára. Az este közös énekléssel, áhítattal, majd játékos vetélkedővel zárult.

Vasárnap reggel 9 órától a berekfürdői Református Templomban ünnepi istentiszteleten vettünk részt abból az alkalomból, hogy 80 évvel ezelőtt tartottak a településen először istentiszteletet. Rövid séta után a Megbékélés Házában folytattuk a gyűlést: az egyházközség költségvetését ismertette a presbitérium előtt a tiszteletes úr. Tanácskozásunk beszélgetéssel, imaközösséggel zárult. Feltöltekezve, új ismeretségeket szerezve térhettünk haza.

Köszönjük a jól szervezett hétvégét a lelkész házaspárnak. Legyen sok áldás a lelkészeink szolgálatán és a presbitérium munkáján.

„Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak." (Jóel 3,1)

Debreczeniné Szolnoki Szilvia

Berekfürdői hétvége

Hogyan indultál el Berekfürdőre?

© Én erre a hétvégére, mint a nyugalom szigetére tekintettem, mivel tudtam, hogy itt jó társaságban fogok relaxálni és szórakozni egyaránt. Örömmel jelentem, hogy mindkét vállalkozásom sikerült. Az időjárás sem szabhatott határt a „lazulásnak", valamint a rövid idő is elegendő volt a kikapcsolásra (bár őszintén szólva, maradtam volna még egy-két hetet).

Melyek voltak a legszebb pillanatok?

© Emlékezetesek voltak számomra a csoportfoglalkozások, a játékok, az együttöltött idő, az áhítatok ... Sorolhatnám. Összességében nagyon jól éreztem magam. Csak annyi rosszallásom volt, hogy csak két napra sikerült kiszakadni a mindennapok unalmas körforgásából.

Mit hoztál haza és mit hagytál ott Berekfürdőn?

© Személy szerint, amit otthagytam, az az illatom. Mivel én nem igazán raktam le terheimből valamit is, csak egy kicsit megszellőztettem a hátam. Üzenetek hazaviteléből is kettes voltam, de amit megjegyzek, az nem felejtem. Nagy hatással volt rám Tiszteletes Asszony prédikációja, mivel újra megerősítette bennem, hogy a kivárás nem hülyeség. Hoztam magammal az ifi megjegyzéseit, humoros pillanatait, valamint azt, hogy egyesek szerint Mercutio vagyok. Töprengtem ezen, és igazuk van. Ezt az fontos dolgot őrizni fogom (remélhetőleg) kalandos életem alatt, hogy megdolgozzam a névért.

© Szegedi Vilmos

© Az új év fáradtságával és azzal a reménnyel, hogy az előttem álló érettségifelkészülés és egyéb teendők elől lehetőségem lesz elbújni. Már régen jártam ifikörbe, és kifejezetten vágytam találkozni az „élő kövekkel" és a hűségesekkel" egyaránt. Már a Bocskai téri parkolóban (ahová az indulás előtti találkozó volt megbeszélve) nagy volt az öröm a szemerkélő eső ellenére.

© A hétvége szinte pillanatok alatt véget ért, talán ezért van úgy, hogy minden történés egyetlen tömbbé állt össze az emlékeimben. Élmény volt részt venni a csoportos foglalkozásban, bekuckózni egy szobába egy társasjátékkal, és elmélázni az áhítatokon majd megpillantani a hóesést.

© A fáradtságom sajnos cipelem magammal azóta is, de lelkileg sikerült erőt merítenem a közösségből a hétköznapokhoz. Egy valamit azonban sikerült levá-lasztanom magamról és a 31-es szobában hagyni: a kedvetlenségemet. Tünde néni áhítata ráébresztett, hogy ha van célom az életben, azért kitartóan kell imádkoznom, várakoznom. Talán most még a futószalag állapotában járok, de nyár közepére mindez meghozza gyümölcsét. Bekerült a táskámba az a tudat is, hogy testestül-lelkestül a gyülekezet tagja vagyok, Krisztus teste, és a saját testi épségem mellett erre a hatalmas testre is ügyelnem kell.

© Szegedi Eszter

„Az én karmesterem”

2017 szeptemberében a Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft., kapcsolódva a Maestro Solti György Nemzetközi Karmesterversenyhez, pályázatot hirdetett általános iskolások és középiskolások részére. A feladatok egyike egy szabadon választott karmester életútjának feldolgozása, bemutatása bármilyen formában, illetve október 20. és december 8. között a Filharmónia Magyarország honlapján folyamatosan kérdéseket is kaptak a diákok az akkor zajló karmesterversennyel kapcsolatban, melyekre a válaszadás a részvételnek a feltétele volt. A mi iskolánkból is volt jelentkező, a 6.b osztályos tanulókból két csapat verbuválódott. Az egyik csapat tagjai: Tóth Izabella, Takács László, Silye Máté és Szarvas Márk Milán voltak, a másik csapatban: Hajdu Kinga, Kopcsó Lídia, Erdős Nándor és Sőrés Imre dolgoztak.

A gyerekek lelkesen vágtak bele a bemutatók készítésébe és minden héten figyelemmel követték az M5 csatornán az éppen akkor zajló karmesterverseny összefoglalóját. Sajnos ezen az országos versenyen most nem sikerült eredményt elérnünk, de a résztvevők nem csüggedtek el, mert teljesen új zenei ismeretre tettek szert. Jutalmul a beérkezett pályamunkájuk a verseny teljes ideje alatt a pécsi Kodály Intézetben volt kiállítva, ami hatalmas nagy elismerés. Továbbá a szervezők ingyen jegyet biztosítottak számukra Nyíregyházán 2018. január 30-án este megrendezett Filharmónia Szezonbérlet előadására, ahol Fejérvári Zoltánt is láthatták élőben zongorázni, aki a 2017-es Montreali Világverseny győztese volt. Erről az élményről így nyilatkoztak a gyerekek:

„A koncert valami fantasztikus élmény volt. Bartók, Kodály és Liszt műveket hallhattunk Kovács László vezényletével. A hangszerek között fúvósok, vonósok voltak és szólóhangszerként még a zongorát is halhattuk élőben. Büszkék voltunk magunkra, mert szokatlanul csendben tudtunk lenni.”

Orbán Istvánné

Az Angyalbaba c. karácsonyi történettel köszöntötte a Szentestén ünnepelni megjelenteket a 4.b osztály tanulói.

Gyerekoldal

Családi vasárnapunk témája a Kánai menyegző története volt. Emlékszel még a történetre? Olvasd el újra a Jn2:1-12 verseket!

Igaz vagy hamis?

1. Jézust Kánában egy lakodalomba hívták meg. ___
2. Jézust a lakodalomba elkísérte az anyja és az apja. ___
3. Az ünnepség közben elfogyott a bor. ___
4. Mária szólt a násznagynak, hogy elfogyott a bor. ___
5. Jézus azt mondta, hogy ne igyanak több bort a vendégek. ___
6. Jézus az mondta a szolgáknak, hogy a szomszédból kérjenek kölcsön bort. ___
7. A násznagy nem tudta honnan van a bor. ___
8. Jézus első csodája a víz borrá változtatása volt. ___

Egészítsd ki!

1. A harmadik napon menyegző volt a galileai _____. Ott volt Jézus anyja.
2. Amikor elfogyott a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: "_____ _____."
3. Mire Jézus azt mondta: "Nem jött még el az én _____ ."
4. Volt ott _____ kőveder a zsidók tisztálkodási rendje szerint, amelyekbe egyenként két vagy három métréta fért.
5. Jézus így szólt hozzájuk: "Töltsétek meg a vedreket _____."
6. Aztán így szólt hozzájuk: "Most merítsetek, és vigyetek a _____."
7. Minden ember a jó bort adja fel először, és amikor megittasodtak, akkor a _____ : te pedig ekkorra tartogattad a jó bort."
8. Ezt tette Jézus első _____ a galileai Kánában, így jelentette ki dicsőségét, és tanítványai hittek benne.

Kakukktojás

1. bor, víz, kőveder, métréfa, születésnap, menyegző
2. násznagy, kereskedő, Mária, Jézus, tanítványok, szolgák,

A szóhálóban 16 olyan szót találsz, melyek kapcsolódnak a történethez. Keresd meg őket!

G	A	L	I	L	E	A	L	I	L	O	J	V	A
A	K	A	T	K	V	Í	Z	B	O	R	E	Ő	K
M	E	N	Y	A	S	S	Z	O	N	Y	L	L	A
E	F	Á	L	P	I	Z	S	A	L	K	M	E	L
N	E	S	Y	E	L	O	M	I	M	Ő	É	G	O
Y	F	Z	A	R	Á	L	A	L	I	V	T	É	M
E	O	N	L	N	N	G	R	A	R	E	R	N	O
G	K	A	M	A	Y	Á	L	Á	L	D	É	Y	M
Z	A	G	O	U	L	K	Á	N	A	E	F	J	I
Ő	K	Y	B	M	A	S	Z	I	N	R	A	Ó	M

Forrás: www.reformatushittan.blogstop.com

Minden konfirmáló fiatalt szeretettel várunk Ifire!

Minden szerdán és csütörtökön 18:00-tól

ÉLŐ KÖVEK IFI:

DÁTUM:	TÉMA:
MÁRC. 7.	KÉPZELD EL…
MÁRC. 14.	KETTEN EGYÜTT…
MÁRC. 21.	NEM TUDOM ABBAHAGYNI…
ÁPR. 4.	KÖPENY, ÍJ, KARKÖTŐ…
ÁPR. 11.	TI GYÜLITEK, ÉN GYÜLIM, MI GYÜLINK…

HŰSÉG IFI:

Márc. 1.	Ökumenikus Istentisztelet
Márc. 8.	Mit szeretnénk?
Márc. 22.	Merre tovább?
Ápr. 5.	Hogyan viselem a változást?
Ápr. 12.	Felnézek…

„Egymás hite által épüljetek”

(Római levél 1. rész 12. vers)

Táborozzon együtt a Gyülekezet 2018-ban is!

Az előző tíz évben már megtapasztaltuk a közös táborozás lélekfrissítő és közösségformáló erejét. Ezt a lehetőséget kínáljuk fel most is. Gyülekezeti többgenerációs táborunkban várjuk a jelentkezőket 0-tól 99 éves korig.

Célunk: Megszokott életterünket magunk mögött hagyva erősödjön a kapcsolatunk Krisztussal és egymással. Ebben segítenek a közös programok, áhítatok, beszélgetések, játékok és a sajátos tábori légkör.

Tábor helye: Nairam Klubhotel és Szabadidőközpont, amely Szajol külterületén, Szolnoktól 15 km-re található, távol a város zajától. A táborhely családias, közösségépítő elrendezésű. Az elhelyezés szépen felújított földszintes kő és faházakban lesz, melyek mindegyikéhez fürdőszoba tartozik. A táborhelyről bővebb információ megtekinthető: www.nairam.hu

Tábor ideje: 2018. augusztus 12. vasárnaptól 17. péntekig tart 6 nap 5 éjszaka.

Utazás módja: Közösen bérelt autóbusszal vagy személyautóval.

Táborozás ára tartalmazza: Szállás és teljes ellátás valamint a sport és közösségi helyiségek használatát.

Tábor ára:

Felnőtt: 38.500 Ft (napi 7.700 Ft)

12-18 éveseknek gyülekezeti támogatással: 33.500 Ft (napi 6.700 Ft)

12 év alatti: 26.950 Ft (napi 5.390 Ft)

3 év alatt: 9.250 Ft (napi 1.850 Ft)

Pedagógus kedvezmény: Ha Ön pedagógus, és a tanítványai közül magával hoz 10 olyan gyermeket, akik szüleik nélkül is szívesen táboroznak, valamint vállalja, hogy a tábor ideje alatt felügyel a gyerekekre, és programjuk kialakításában is aktív részt vállal (vagyis csoportvezetőjük lesz), az Ön költségét a gyülekezet átvállalja. Ha kevesebb gyermeket hoz és felügyeletüket a szülők helyett átvállalja, akkor gyermekenként 10% kedvezményt biztosít Önnek a gyülekezet.

Jelentkezési határidő: Május 10! Ez a határidő a táborozási költség előlegének (teljes költség 20%) is befizetési határideje. Útlemondás esetén a befizetett előleget nem tudjuk visszaadni. Kérjük a határidő pontos betartását! A jelentkezési határidő lejárta után a létszámot véglegesnek tekintjük. Jelentkezni a Lelkészi Hivatalban lehet (Újvárosi u. 1.).

www.bocskaiter.hu

Önkéntes munkatársakat keresünk!

Kéthavonta megjelenő gyülekezeti hírlevelünkhöz olyan munkatárs jelentkezését várjuk, aki járatos a szövegszerkesztésben, felhasználói szinten ismeri a Word és Publisher programokat. Valamint szívügye, hogy a gyülekezeti újság tartalmában igényes, formájában ízléses, az evangélium hirdetésének alkalmas eszköze legyen.

Az istentiszteleteken történő kivetítés és hangosítás rendszeres kezeléséhez olyan technikai érzékkel rendelkező munkatársak jelentkezését várjuk (1-2 fő), akik egymás váltótársaként rendszeresen tudnak szolgálni a gyülekezeti alkalmakon.

Úrvacsorák előkészítéshez és úrvacsorák utáni rendrakáshoz várjuk olyan asszonytestvérek jelentkezését, akik legalább minden második úrvacsoraosztás előtt és után szívesen szentelnek időt és figyelmet erre a szép szolgálatra. Jelentkezés: Rab Marianna presbiternél.

Gyülekezeti házunk szép konyhájába várjuk olyan asszonyok jelentkezését, akik szeretetvendégségek szervezésében szívesen részt vesznek. Vállalják a vendégség előkészítését (terítést, teremrendezést, szendvicskészítést, sütemények tálcára rendezését, tea főzést stb.) és az alkalom utáni mosogatást, rendrakást. Szeretnénk, ha megfelelő számú „konyha tündérből” 3 -4 fős csoportokat tudnánk kialakítani, akik egymást váltva végzik ezt a szép szolgálatot. Jelentkezés: Uzonyi Antalné Katikánál.

A Bocskai téri Református Egyházközség Gyülekezeti Hírlevele

Megjelenik kéthavonta. Nyomdai előállítás: Litográfia Nyomda Debrecen Felelős kiadó: Loment Péter lelkipásztor. Szerkesztők: Mátyusné Szabó Adrienn és Loment Péter. Lektorálás: Gyulai Edit. Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. Ingyenesen terjesztjük. Bizonyságtételeket, írásokat a bocskaiteri.ujsag@gmail.com e-mail címre várjuk

Számlaszám: 10400346-00026769-00000008

4220 Hajdúböszörmény, Újvárosi u. 1.
Tel./Fax: (52) 229-998 vagy (52) 561-998
E-levél: bocskaiteri.egyhaz@gmail.com
http://www.bocskaiter.hu